Aflevering 1 Algoritmer og datastrukturer Forår/Sommer 2011

Naja Mottelson (vsj465) Søren Pilgård (vpb984)

 $6.~\mathrm{maj}~2011$

Indhold

1	a														3
2	b 2.1 2.2 2.3	Første iteration: Efterfølgene iteration Afslutning:	er:												4 4 4 5
3	\mathbf{c}														6
4	\mathbf{d}														6
5	\mathbf{e}														6
3	\mathbf{GT}														7

1 a

```
Hoare-partition(A,p=1,c=)
x = 13
i = -1
j = 13
Step 0:
i = -1, j = 13
   1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
: |13|19| 9| 5|12| 8| 7| 4|11| 2| 6|21| :
:..|__|__|__|...
                            j<----|
|->i
i = 1, j = 11
SWAP(A[1], A[11])
Step 1:
i = 1, j = 11
    1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
  | 6|19| 9| 5|12| 8| 7| 4|11| 2|13|21|
  |--|--|--|--|--|--|--|--|
   |->i
                          j<-|
i = 2, j = 10
Swap(A[2], A[10])
Step 2:
i = 2, j = 10
    1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
  | 6| 2| 9| 5|12| 8| 7| 4|11|19|13|21|
  |--|--|--|--|--|--|--|
     j<-|
     |---->i
i = 10, j = 9
return 9
```

2 b

Vi starter med en grundig gennemgang af Hoares Partitioneringsalgoritme.

Vi ser at i og j initialiseres som positioner udenfor arrayret A[p..r] - hhv. som p-1 og r+1. Grundet repeat-until konstruktionen vil de dog blive in/dekrementeret inden der laves opslag i A.

2.1 Første iteration:

Første indre løkke (linje 5-7): Vi ser at j dekrementeres ved indgangen til den første indre løkke. j ligger nu indenfor arrayet A[p..r]. Såfremt A[j] := x stopper den indre løkke (linje 7), ellers fortsætter vi med at at dekrementere j. vi ved at j aldrig bliver mindre end p, da A[p] = x. Den indre løkke vil altså altid stoppe med p := j := r samt A[j] := x. Derudover ved vi at der ikke kan være nogen elementer i A[j+1..r] der er mindre/lig med x.

Anden indre løkke (linje 8-10): Ved indgangen til den anden indre løkke inkrementeres i, så i=p og da A[i]=A[p]=x vil den indre løkke stoppe her.

Efter de indre løkker (linje 11-13) Efter de to indre løkker sammenlignes i og j. Enten har j bevæget sig hele vejen ned igennem arrayet så j=i=p hvorefter vi ved at alle elementer er større end x. Der skal derfor ikke gøres mere da x er det mindste element og ligger forrest. Her vil funktionen terminere.

Hvis j istedet er forskellig fra i, må j nødvendigvis være større end i (j kan på nuværende tidspunkt ikke være mindre end i da A[i] = x). Vi ved så at A[i] = x og at j er stoppet på et element så A[j] := x. Derfor vil A[i] og A[j] blive ombyttet. Efter første iteration gælder derfor at A[j] er et element der er mindre eller lig med x samt at A[i] = x. Derudover ved vi at alle elementer i A[j+1 ... r] er større end x. Mere generelt kan vi sige at alle elementer i A[p..i] er mindre eller lig x samt at alle elementer i A[j ... r] er større eller lig med x. Vi kan konkludere at vi på intet tidspunkt i første iteration vil tilgå et element der ikke findes i A[p..r].

2.2 Efterfølgene iterationer:

Vi ved nu at der i intervallet A[p..i] kun eksiterer elementer der er mindre/lig x samt at der i intervallet A[j..r] kun eksisterer elementer der er større/lig x i hver iteration opretholder vi denne orden samtidig med at vi dekrementerer j og inkrementerer i.

Vi ved vi opretholder denne orden for i hvert trin i den første indre løkke lader vi j glide ned gennem arrayet mod p indtil den finder et element A[j] = x der stopper den j, da den kun bevæger sig hen over elementer der er $\xi = x$ ved vi at alle elementer i A[j+1..r] = x efterfølgende lader vi i gå mod r på samme måde som j. Hvis j møder et element der er $\xi = x$ stoppes der. Vi ved derfor ligesom med j at elementerne i A[p..i-1] = x. Når j og i er stoppet ved vi de skal ombyttes (med mindre i ξ j hvormed vi skal stoppe funktionen som set under afslutningen). Efter ombytningen ved vi at A[j] = x og at A[i] = x. Vi

har derfor at elementerne i A[p..i] = x og A[j..r] = x, samt at både j og i ligger mellem p og r da de stadig er på vej mod hinanden.

2.3 Afslutning:

På et tidspunkt vil j og i bevæge sig forbi hinanden eller lande på samme element. Vi ved at A[p..i] efter første iteration indeholder mindst et element, samt at elementerne er mindre/lig x. Derfor vil den første indre løkke stoppe hvis j j=1 da A[j] så vil være j=1

Tilsvarende ved vi at A[j..r] indeholder mindst et element samt at elementerne er større/lig x. Derfor vil den anden indre løkke stoppe hvis i ξ = j da A[i] så vil være ξ = x

Hvis både j og i stopper på det samme element, så j=i, må elementet være lig med x. Vi ved også algoritmen har traverseret hele arrayet A[p..(ij)..r]. Vi har så at alle elementerne A[p..i-1] ¡= x og at A[j+1..r] ¿=x samt at A[i]=A[j]=x. Vi kan samtidigt konkludere at både i og j ikke har bevæget sig uden for arrayet da de har bevæget sig mod hinanden ind mod midten og stoppet på samme position.

Hvis ikke j og i stopper på samme plads vil de krydse hinanden. Der kan nu ske en af to ting, j krydser i eller i krydser j

Det første scenarie vil forekomme når j rammer i, da vil j stoppe for vi har at A[i] j=x. Efter j er stoppet vil i rykke til j+1 hvor i også vil stoppe da A[i] så er j=x. Det andet scenarie vil forekomme når j stopper på et tal der er j=x, herefter bevæger i sig så forbi j og lander på j+1 hvor det som før vil ende. I begge scenarier har vi at invarianten ikke længere gælder for de nye værdier i og j da de nu har krydset hinanden. Vi ved dog stadig at alle elementer i arrayet A[p..i-1] j=x, vi ved også at j=10 derfor må der gælde at alle elementer A[p..j] j=x. Desuden ved vi at elementerne A[j+1..r] stadig må være j=x Funktionen har derfor udført sin opgave og terminere.

Udfra denne dybdegående gennemgang ser vi altså følgende:

- j og i starter udenfor intervallet p til r, men bliver de/inkrementeret som det første i de indre løkker så opslagene i A er gyldige.
- $\bullet\,$ I første trin rykkes j $\bmod\, p$ indtil det finder et element der er mindre eller lig $\bmod\, x$
- Vi ved at dette altid vil lykkedes da x = A[p]
- i inkrementeres med 1 og A[i] byttes ud med A[j]
- Der ligger nu en værdi i hver ende af arrayet hvor j og i altid vil stoppe.
- Hvis i og j krydser hinanden vil de på et tidspunkt møde en værdi der får dem til at stoppe og funktionen vil terminere da i ¿= j

Det vistes at den ydre løkke afsluttes enten når i=j eller når i=j + 1
 (I opgave c gennemgås hvordan j altid vil være skarpt mindre end r hvormed j+1 ikke vil falde uden for p til r)

3 c

Først vil vi komme frem til at j vil være skarpt mindre end r når funktionen terminerer. Vi ser først på den første iteration af den yderste løkke. Den første indre løkke vil altid blive kørt mindst to gange: Ved første iteration bliver j dekrementeret til at være lig r.

- Hvis A[j] er større end x vil j fortsætte imod p. j vil derfor blive skarpt mindre end r ved anden iteration af den indre løkke.
- Hvis A[j] er mindre eller lig med x, vil der ske en ombytning af A[i] og A[j]
 (da i ; j). Da den ydre løkke ikke stoppes efter en ombytning vil j blive
 dekrementeret endnu engang inden funktionen kan terminere j vil derfor
 være skarpt mindre end r når funktionen er tilendebragt.

Vi ser nu hvorfor j kan være lig p. Dette sker når x værdien er den laveste af værdierne i A[p..r] og starter forrerst, så vil den første indre løkke løbe hele vejen ned til j=p hvor funktionen så terminere uden nogen ombytninger.

Hvis j undervejs mod p støder på en værdi A[j] = x, begynder vi at inkrementere i til A[i] = x, når dette sker ved vi fra 2.2 at elementerne A[p..i] = x. Da ved vi at vi på et tidspunkt vil komme til en afslutning som set i 2.3 hvor j i, p

Det er derfor klart at p := j : r

4 d

Fra opgave b, sektion 2.1, ved vi at efter første iteration vil det gælde at elementerne i A[p..i] er $\mathbf{j} = \mathbf{x}$ samt at elementerne i A[j..r] er $\mathbf{j} = \mathbf{x}$

vi ved også fra sektion 2.2 at dette er gældene som j går mod p og i går mod r.

I sektion 2.3 så vi at Vi ved dog stadig at alle elementer i arrayet A[p..i-1] j=x, vi ved også at i=j+1 derfor må der gælde at alle elementer A[p..j] j=x. Desuden ved vi at elementerne A[j+1..r] stadig må være j=x Funktionen har derfor udført sin opgave og terminere. Så efter funktionens kørsel ved vi at elementerne i A[p..j] er mindre eller lig med x-værdien og at elementerne i A[j+1..r] er større eller lig x. Det ses da at alle værdierne i A[p..j] er mindre eller lig værdierne i A[j+1..r]

5 e

```
QUICKSORT (A, p, r)
if p < r
j = HOARE-PARTITION (A, p, r)
```

6 GT

Lavet af:

